

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft GbR

Tuženik: Finanzamt Krefeld

Prethodna pitanja

1. Sud Europske unije je odlučio da članak 17. stavak 5. podstavak 3. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ ⁽¹⁾ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet dopušta državama članicama da za potrebe izračuna proporcionalnog odbitka prilikom odbitka pretporeza na određenom projektu, kao što je izgradnja zgrade mješovite namjene, daju prednost drugačijem ključu raspodjele od prihodovnog ključa iz članka 19. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet, pod uvjetom da korištena metoda jamči precizno određivanje tog proporcionalnog odbitka (presuda Suda Europske unije od 8. studenog 2012., C-511/10, BLC Baumarkt, [EU:C:2012:689]).
 - a) Treba li prilikom stjecanja ili izgradnje zgrade mješovite namjene ulazne usluge – čija osnovica za razrezivanje spada u troškove stjecanja ili proizvodnje, a radi preciznijeg izračuna pretporeza kojeg treba odbiti – svrstati prvo u (oporezovan ili izuzet) prihod zgrade, a samo pretporez koji nakon toga preostane razdijeliti u skladu s površinom ili prihodovnim ključem raspodjele?
 - b) Primjenjuju li se načela utvrđena u presudi Suda Europske unije od 8. studenog 2012., C-511/10 BLC Baumarkt, [EU:C:2012:689], kao i odgovor na pitanje iz točke (a) i na pretporez iz ulaznih usluga za korištenje, očuvanje ili održavanje zgrade mješovite namjene?
2. Treba li članak 20. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet tumačiti na način da se ovlaštenje na korigiranje pretporeza sadržano u toj odredbi primjenjuje i u slučaju kada je porezni obveznik pretporez plaćen za izgradnju zgrade mješovite namjene razdijelio u skladu s prihodovnim ključem predviđenim člankom 19. stavkom 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet i kojeg dopušta nacionalno pravo, a država članica naknadno tijekom razdoblja ispravka da prioritet jednoj drugoj metodi?
3. Ukoliko se na prethodno pitanje da potvrđan odgovor: Protive li se načela pravne sigurnosti i zaštite povjerenja primjeni članka 20. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet, ako država članica u prethodno opisanom slučaju nije niti izrijekom odredila korigiranje pretporeza, niti je utvrdila prijelazne odredbe, a Bundesfinanzhof je raspodjelu pretporeza od strane poreznog obveznika primjenom prihodovne metode općenito priznao kao prikladnu?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, SL L 145, 13.6.1977., str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2014. Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „Maxima Latvija” protiv Konkurences padome

(Predmet C-345/14)

(2014/C 329/06)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: SIA „Maxima Latvija”

Druga stranka u postupku: Konkurences padome

Prethodna pitanja

1. Može li se sporazum kao što je onaj u glavnom postupku koji je sklopljen između zakupodavca poslovnih prostora i trgovca na malo (referentnog zakupnika), koji ograničava pravo zakupodavca da samostalno, bez suglasnosti navedenog referentnog zakupca, odlučuje o drugom davanju u zakup poslovnih prostora mogućim konkurentima referentnog zakupnika, smatrati sporazumom među poduzetnicima koji ima za cilj sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja u smislu članka 101. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije?
2. Treba li i s kojim ciljem ispitati strukturu tržišta prilikom procjene spojivosti tog sporazuma s odredbom iz članka 101. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije?
3. Jesu li tržišna moć sudionika sporazuma u predmetnom slučaju i njezino moguće povećanje okolnost koju je nužno uzeti u obzir prilikom procjene spojivosti tog sporazuma s odredbom iz članka 101. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije?
4. Ako je za provjeru biti sporazuma i dokazivanja da postoje sastavni dijelovi zabranjenog sporazuma potrebno provjeriti može li taj sporazum utjecati na trgovinu, može li ta mogućnost utjecanja na trgovinu istodobno biti dovoljna za utvrđenje da sporazum odgovara pojmu zabranjenog sporazuma, a da se pritom ne ocjenjuje jesu li zaista nastali nepovoljni učinci?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. srpnja 2014. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – New Media Online GmbH protiv Bundeskommunikationssenat

(Predmet C-347/14)

(2014/C 329/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: New Media Online GmbH

Tuženo tijelo: Bundeskommunikationssenat

Druga stranka: Der Bundeskanzler

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 1. točku (b) Direktive 2010/13/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) tumačiti na način da se može zaključiti o postojanju potrebne usporedivosti oblika i sadržaja neke usluge koja se ispituje s oblikom i sadržajem televizijskog emitiranja, kada se takve usluge nude i u televizijskim programima koji se mogu smatrati masovnim medijima namijenjenim značajnom dijelu opće javnosti i koji mogu imati jasan učinak nanjega?